

2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noraidoša:

Vai pieteikuma iesniedzēja rīcība ir uzskatāma par ļaunprātīgu, ja viņš ir iesniedzis preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, lai varētu liegt konkurentam turpmāk izmantot šo apzīmējumu, lai gan pieteikuma iesniegšanas brīdī viņš zina vai viņam ir jāzina, ka konkurents, izmantojot identisku vai līdzīgu apzīmējumu saistībā ar identiskām precēm vai pakalpojumiem, vai arī precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pastāv sajaukšanas iespēja, jau ir ieguvis "lielu [preču zīmes izmantošanas] komerciālo vērtību"?

3) Ja atbilde uz 1. vai 2. jautājumu ir apstiprinoša:

Vai ļaunprātīga rīcība ir jā noliedz, ja pieteikuma iesniedzējs attiecībā uz savu apzīmējumu jau ir ieguvis [plašu] atpazīstamību tirgū un rezultātā aizsardzību saskaņā ar godprātīgas konkurences tiesību normām?

(¹) OV L 11, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 29. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-530/07)

(2008/C 37/18)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- a) atzīt, ka, Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK (¹) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu 3. pantā noteiktajos termiņos nenodrošinot ar kanalizācijas sistēmām Angra do Heroísmo, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa do Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — Cidade un Vila Real aglomerācijas, un
- b) šīs pašas Direktīvas 4. pantā noteiktajos termiņos nenodrošinot otrreizēju vai līdzvērtīgu attīrīšanu komunālajiem notekūdeņiem no Alto Nabão, Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Carvoeiro, Costa da Caparica/Trafaria, Côte d'Aveiro, Côte Ouest, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Fundão/Alcaria, Lisabonas, Matosinhos, Milfontes, Moledo/Áncora/Asife, Nazaré/Famalicão, Pedrógão Grande, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa de Varzim/Vila do

Conde, Santa Cita, Vila Nova de Gaia/Nord-Est du Douro, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — Cidade, Vila Franca de Xira un Vila Real aglomerācijām,

Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek iepriekš minētās Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu 3. un 4. pants;

— piespriet Portugāles Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Dalībvalstis nodrošina, ka visām aglomerācijām ir komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas — vēlākais, līdz 2000. gada 31. decembrim — tām, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) ir 15 000 un vairāk, un, vēlākais, līdz 2005. gada 31. decembrim — tām, kuru c.e. ir starp 2 000 un 15 000.

Bez tam Direktīvas 4. pantā ir noteikts:

"1. Dalībvalsts nodrošina, ka komunālos notekūdeņus, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms novadīšanas atkārtoti attīra vai attīra līdzvērtīgi saskaņā ar sekojošiem nosacījumiem:

— vēlākais līdz 2000. gada 31. decembrim — visām novadīšanām no aglomerācijām ar vairāk nekā 15 000 c.e.,

— vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim — visām novadīšanām no aglomerācijām ar 10 000 līdz 15 000 c.e.,

— vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim — visām novadīšanām saldūdeņos un estuāros no aglomerācijām ar 2 000 līdz 10 000 c.e.

[...]"

(¹) OV L 135, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Oberster Gerichtshof (Austrija) 2007. gada 29. novembra rīkojumu — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/LIBRO Handelsgesellschaft mbH

(Lieta C-531/07)

(2008/C 37/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof (Austrija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft*

Atbildētāja: *LIBRO Handelsgesellschaft mbH*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai EKL 28. pants ir jāinterpretē tā, ka tas principā aizliedz piemērot tādas valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām tikai vācu valodā publicētu grāmatu importētājiem ir pienākums noteikt un publiski paziņot mazumtirgotājam saistošu iekšzemē ievestu grāmatu pārdošanas cenu, turklāt importētājs nedrīkst pārsniegt izdevēja izdevējvalstī noteikto vai ieteikto mazumtirdzniecības cenu vai arī izdevēja, kura juridiskā adrese nav valstī, kas ir noslēgusi Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ), iekšzemē ieteikto mazumtirdzniecības cenu, atskaitot tur ietvertu pievienotās vērtības nodokli, bet pastāv izņēmums, ka importētājs, kurš valstī, kas ir noslēgusi EEZ līgumu, grāmatas pērk par zemāku cenu nekā parastā cena, var atbilstoši iegūtajai tirdzniecības priekšrocībai samazināt izdevēja izdevējvalstī noteikto vai ieteikto cenu, bet reimportēšanas gadījumā — iekšzemes izdevēja noteikto cenu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša,

vai EKL 28. pantam principā pretrunā esošie (iespējams, arī kā brīvu preču apriti ietekmējoši pārdošanas noteikumi) valsts tiesību akti, kuros noteikta saistoša grāmatu cena, kā aprakstīts pirmajā jautājumā, un kuru mērķis ir vispārēji raksturots kā nepieciešamība ņemt vērā to, ka "grāmatas ir kultūras prece, patērētāju interesēs ir, lai grāmatu cenas būtu atbilstošas, kā arī grāmatu tirdzniecības saimniecisko realitāti", ir attaisnojami saskaņā ar EKL 30. pantu vai 151. pantu, piemēram, tāpēc, ka grāmatu izdošanas atbalstīšana, grāmatu daudzveidība par regulētām cenām un grāmatattirgotāju dažādība ir vispārējās interesēs, lai gan nav empīrisku datu, kas liecinātu, ka tiesību aktos regulēta grāmatu cena ir piemērots līdzeklis nospraustā mērķa sasniegšanai?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga,

vai valsts tiesību akti, kuros noteikta saistoša grāmatu cena, kā aprakstīts pirmajā jautājumā, ir saderīgi ar EKL 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu, 10. pantu un 81. pantu, lai gan tie hronoloģiski un pēc būtības turpināja agrākās grāmatattirgotāju līgumiskās saistības par izdevēju noteiktām izdevumu cenām (1993. gada *Sammelreverssystem*) un aizstāja šo līgumisko sistēmu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Oberster Gerichtshofs (Austrija) 2007. gada 29. novembra rīkojumu — Falco Privatstiftung un Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(Lieta C-533/07)

(2008/C 37/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch*

Atbildētāja: *Gisela Weller-Lindhorst*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai līgums, ar kuru intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks šīs tiesības nodod lietošanā savam līgumpartnerim (licences līgums), ir līgums par "pakalpojumu sniegšanu" Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē (Briseles regula) (¹)?

2. Ja uz 1. jautājumu atbilde ir apstiprinoša:

2.1. Vai pakalpojums tiek sniegts jebkurā dalībvalsts vietā, kur tiesību lietošana ir atļauta ar līgumu un arī faktiski tiek veikta?

2.2. Vai arī pakalpojums tiek sniegts licences devēja dzīvesvietā jeb galvenās pārvaldes atrašanās vietā?

2.3. Vai apstiprinošas atbildes uz 2.1. vai 2.2. jautājumu gadījumā piekritīgā tiesa ir tiesīga lemt arī par jautājumu attiecībā uz atlīdzības maksu par licenci, ja šī maksa izriet no tiesību lietošanas citā dalībvalstī vai trešajā valstī?

3. Ja uz 1. jautājumu vai 2.1. un 2.2. jautājumu atbilde ir noliedzīga: Vai piekritība attiecībā uz atlīdzības maksu par licenci saskaņā ar Briseles regulas 5. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu arī turpmāk ir jāvērtē pēc tiem principiem, kas izriet no EK Tiesas pastāvīgās judikatūras attiecībā uz Briseles 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju, spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komercietās (Briseles konvencija) 5. panta 1. punktu?

(¹) OV L 12, 1. lpp.